

DECIZIE

03 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan
Nadejda Toma
Maria Ghervas
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Mihai Mogîldea

în pricina civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „Bucovăț” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Franzel-Nord”

împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2014 prin care a fost admisă cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Franzel-Nord” în proces de faliment, Întreprinderea Individuală „Purcel Igor”, validată creanța terțului poprit Mihail Mogîldea în mărime de 315000 lei, încasat de la terțul poprit Mihail Mogîldea în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Franzel-Nord” în proces de faliment contravaloarea bunurilor mobile și anume unităților de transport: autocamion de marca Mercedes 1853, n/î DRIO 888 și semiremorca marca Fruehauf, n/î DRAA 804 în sumă de 315000 lei

constată:

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 19 iulie 2011 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de către „Bucovăț” SRL cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Franzel-Nord”, cu aplicarea tuturor măsurilor de asigurare necesare pentru prevenirea modificării stării bunurilor debitorului în perioada de până la intentarea procesului de insolabilitate.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 27 septembrie 2012 a fost dispusă intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Franzel-Nord”, cu desemnarea în calitate de administrator al insolabilității ÎI „Purcel Igor”.

La 01 octombrie 2014, în cadrul procesului de insolabilitate, lichidatorului SRL „Franzel-Nord” în proces de faliment, ÎI „Purcel Igor”, a depus cerere de validare a creanței terțului poprit Mihail Mogîldea.

În motivarea cererii a indicat că potrivit informației oferite de către Departamentul Poliției de Frontieră, bunurile care aparțin SRL „Franzel-Nord” dar se aflau în posesia lui Mihail Mogîldea și anume unitățile de transport: Mercedes 1853, n/î DRIO 888 și Fruehauf n/î DRAA 804, au traversat frontiera de stat a RM în direcția ieșire după care nu s-au întors în țară.

Menționează că, în temeiul art. 126 al Legii insolvenței, a înaintat o somație în adresa lui Mihail Mogîldea, solicitând terțului să indisponibilizeze bunurile mobile incorporale poprite și trimiterea dovezii către administratorul insolvenței/lichidatorul pentru a fi preluate, iar în cazul imposibilității de transmitere a bunurilor ce aparțin SRL „Franzel-Nord” a solicitat să transfere contravaloarea acestora în sumă de 31500 Euro, la contul SRL „Franzel-Nord” în proces de insolvență, în termenul legal de 5 zile din momentul primirii somației.

Afirmă că terțul poprit nu a răspuns la somație și nu a restituit datoria.

Cu referire la prevederile art. 126 alin. (9) Legea insolvenței indică că dacă terțul poprit nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolvenței/lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terțul poprit trebuia să consemneze ori să plătească suma datorată, poate sesiza instanța de insolvență în vederea validării popririi.

Își întemeiază cererea în temeiul art. art. 5, 66, 126 al Legii insolvenței, art. art. 512, 602 Cod civil.

Solicită validarea creanței terțului poprit Mihail Mogîldea în mărime de 31500 Euro, încasarea de la terțul poprit Mihail Mogîldea suma datoriei în valoare de 31500 Euro în beneficiul SRL „Franzel-Nord”.

La 29 octombrie 2014, lichidatorului SRL „Franzel-Nord” în proces de faliment, ÎI „Purcel Igor” a depus cerere de concretizare a cerințelor din cererea de validare a popririi, solicitând validarea și încasarea sumei de 315000 lei conform contractului de gaj înregistrat din 02 mai 2007.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2014 a fost admisă cererea lichidatorului SRL „Franzel-Nord” în proces de faliment, ÎI „Purcel Igor”, validată creanța terțului poprit Mihail Mogîldea în mărime de 315000 lei, încasat de la terțul poprit Mihail Mogîldea în beneficiul SRL „Franzel-Nord” în proces de faliment contravaloarea bunurilor mobile și anume unităților de transport: autocamion de marca Mercedes 1853, n/î DRIO 888 și semiremorca marca Fruehauf, n/î DRAA 804 în sumă de 315000 lei.

La 08 aprilie 2015, Mihail Mogîldea a declarat recurs împotriva hotărârii nominalizate, solicitând repunerea în termen a recursului, admiterea recursului, casarea hotărârii Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2014, emiterea unei hotărâri de respingere a cererii de validare a popririi și încasare de la Mihail Mogîldea a sumei de 315000 lei în beneficiul SRL „Franzel-Nord” în proces de faliment ca fiind ilegală și neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că la data examinării cererii de validare a popririi el urma un curs de tratament xx xxxxxxxx xx xxxxxxxx, xxxxxxx xx xxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx xxxxx xx xxxxxx xxxxxxx (xxxxxxxx xxxxxxxxxxx).

Susține că după data pronunțării hotărârii, la fel a continuat xxxxx xx xxxxxxx, xxxxx xx xx xxxxx xx xxxxxxxxxxx xxx x xxxxxxx xxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx, pentru a putea depune recurs în termen.

Indică că în această perioadă xxxxxxxx xxxxxx xxxxx x-xx xxxx xxxxxxx xxxxxxx xx xxxxxx, xxxxx xxxxxxx xx xxxxx xx xxxxxxx xxxxxxxxxxx, consideră că hotărârea nominalizată este una ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Recurentul este de opinie că la emiterea hotărârii au fost încălcate și aplicate greșit normele de drept material și normele de drept procedural.

Cu referire la prevederile art. 126 alin. (1) Legea insolvenței indică că sunt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în

monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile incorporale care sunt datorate debitorului ori sunt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urmă le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decât după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției.

La fel, indică că prevederile art. 126 alin. (12) din Legea insolvenței statuează că dacă poprirea a fost înființată asupra unor bunuri mobile incorporale care se aflau la data înființării în posesia terțului poprit, instanța va decide predarea lor în proprietate debitorului. Dacă bunurile mobile incorporale datorate debitorului nu se mai află la data validării în posesia terțului sau nu pot fi predate în natură, acesta este obligat, prin hotărâre de validare, la plata contravalorii acestor bunuri, caz în care va fi urmărit direct prin executorul judecătoresc.

Relevă că potrivit doctrinei, bunuri corporale sunt bunurile care au o existență materială, fiind percepute prin simțurile omului. Bunurile corporale pot fi văzute, atinse, dominate în fapt și posedate. Sunt bunuri corporale lucrurile, care pot fi în formă solidă, lichidă sau sub formă de gaze (un teren, o casă, un automobil, motorina, gazele naturale).

Incorporale sunt bunurile care nu pot fi percepute cu simțurile omului, neavând o existență materială.

Relatează recurentul că aplicând prevederile legale și doctrinare la circumstanțele speței, se deduce că lichidatorul pretinde că recurentul îi datorează debitorului unitățile de transport Mercedes 1853, cu numărul de înmatriculare DRIO 888 și Fruehauf cu numărul de înmatriculare DRAA 804. Consideră că aceste bunuri reprezintă, indubitabil, bunuri corporale. Însă conform legislației, încasarea contravalorii bunurilor este posibilă doar în cazurile bunurilor incorporale, fapt prevăzut expres în art. 126 alin. (12) din Legea insolvenței.

Mai indică că conform art. 12 alin. (3) CPC, nu se admite aplicarea prin analogie a norme de drept care derogă de la dispozițiile generale, restrânge drepturi sau stabilește sancțiuni suplimentare.

Este de opinie că nu poate fi obligat să restituie contravaloarea bunurilor și din cauza că el nu este purtătorul vreunei obligații față de SRL „Franzel- Nord” născută fie din contract, fie din act ilicit, fie din alt act sau fapt susceptibil de a produce o obligație în condițiile legii, după cum prevede art. 514 din Codul civil.

Susține că trimiterile lichidatorului la articolele 512, 527 și 602 din Codul civil sunt ilegale și neîntemeiate.

Relatează că el doar sa oferit o dată, într-o direcție, să transporte un camion cu o semiremorcă peste hotare, avînd în vedere că deține permisul de conducere de categoria respectivă. Lui i s-au înmănat în original toate documentele pe mijloacele de transport și alte acte necesare pentru traversarea frontierei de stat, i s-a indicat locul unde urmează a fi dus camionul și semiremorca, i s-au dat instrucțiunile de rigoare.

Mai afirmă că nu cunoștea că mijloacele de transport sunt gajate. Cu atât mai mult, el nu cunoștea și nu putea să cunoască despre intențiile reale ale persoanelor care i-au încredințat mijloacele de transport și scopul urmărit de aceștia.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

După cum denotă actele cauzei, hotărârea Curții de Apel Bălți contestată cu recurs, prin care a fost admisă cererea lichidatorului SRL „Franzel-Nord” în proces de faliment, ÎI „Purcel Igor”, validată creanța terțului poprit Mihail Mogîldea în mărime de 315000 lei, încasat de la terțul poprit Mihail Mogîldea în beneficiul SRL „Franzel-Nord” în proces de faliment contravaloarea bunurilor mobile și anume a unităților de transport: autocamion de marca Mercedes 1853, n/î DRIO 888 și semiremorca marca Fruehauf, n/î DRAA 804 în sumă de 315000 lei, a fost emisă și pronunțată la 29 octombrie 2014.

Tot din materialele cauzei rezultă că copia hotărârii motivate a fost expediată în adresa părților, inclusiv și a recurentului, la data de 11 noiembrie 2014, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire nr. 23147 (f. d. 39).

La fel, din actele dosarului rezultă că hotărârea recurată a fost recepționată de către Mihail Mogîldea la 13 noiembrie 2014, așa precum rezultă din avizul de recepție anexat (f. d. 42).

Cu toate acestea, recursul împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 29 octombrie 2014 a fost depus de către recurentul Mihail Mogîldea la data de 08 aprilie 2015, respectiv cu încălcarea termenului legal de 15 zile prevăzut de art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței.

Faptul depunerii cererii de recurs în afara termenului de prescripție se confirmă prin însuși solicitarea recurentului cu privire la repunerea în termen de declarare a recursului, care se constată, însă, a fi una neîntemeiată, deoarece recurentul nu a invocat nici un motiv, în sensul art. 116 CPC, care ar justifica neîndeplinirea actului de procedură în termen și ar constitui temei pentru repunerea recursului în termen.

Astfel, instanța de recurs constată că nu poate constitui temei de repunere în termen a recursului argumentul recurentului precum că la momentul examinării cererii de validare a popririi dânsul se afla la un curs de tratament xx xxxxxxxx xx xxxxxxxxx, xxxx xxxxxx xxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxx pentru a-și exercita dreptul la apărare.

Or, din certificatul nr. 773 eliberat de către Instituția Medico-xxxxxxx xxxxxx xxxxxxxx xx xxxxxxxx xxxxxx xxxxxxxx la 06 aprilie 2015 se atestă că ultima internare a lui Mihail Mogîldea în xxxxxxxx xxxxxx xx xxxxxxxxxxxx xxx xxxxxxxx, xxx xxxxxxxxxxxx, x a fost în perioada 24 iunie 2014 - 21 iulie 2014 (f. d. 49), adică anterior examinării cererii de validare a popririi, care a avut loc la 29 octombrie 2014.

La fel, instanța de recurs respinge ca irelevant și argumentul recurentului precum că și după data pronunțării hotărârii, el a continuat cursul de tratament, astfel fiind lipsit de posibilitatea de a xxxxxxxx xxxxxxxxxxxx xx xxxxxxxxxxxx xxxxxxxx pronunțate, pentru a putea depune recurs în termen.

Asta deoarece, pe lângă faptul că instanței nu au fost prezentate probe care ar confirma faptul aflării lui Mihail Mogîldea la tratament la data adoptării hotărârii contestate cât și ulterior adoptării acestei, potrivit prevederilor xxx xx xxx x xxx xxxx, xxxxxxxx xxx xx xxx xxx xxxxxxxxxx xxxxxxxx (xxx xxxxxxxx xx xxxxxxxxxx xxxxxxxx) xx xxxx xxxxxxxxxxxxxx xxx xxxxxx xxxxxxxx xxxx xxxx xx xxxxxxxx xx xxxx xxxxxxxx xx xxxxxxxx xxxxxxxxxx. Xxxxxxx xx xx xxxxxxxx xxxxxx.

Din actele prezentate de către recurentul Mihail Mogîldea nu rezultă însă că acesta ar fi fost xxxxxxxx xx xxxx xxxxxxxx xx xxxxxxxx xxxxxxxx, fiind prezentat doar certificatul nr. 773 din 06 aprilie 2015, care indică că dânsul xx xxx xxx xxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx xx xxxxxxxx xxxxxxxx xxx xxxxxxxx xxx xxx xxx xxx xxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxx xxxxxx xx xxxxxx xxxxxxxx (xxxxxxx xxxxxxxxxxxxxx) (f. d. 49).

În raport de circumstanțele relatate, instanța de recurs relevă netemeinicia cererii de repunere a recursului în termen.

Or, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv ar împiedica rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice, fapt ce ar duce la încălcarea prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Față de cele ce preced și având în vedere că cererea de recurs a fost depusă în afara termenului legal fără motive întemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de repunere în termen a recursului și de a respinge recursul declarat de Mihail Mogîldea ca tardiv.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge cererea lui Mihail Mogîldea cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului.

Se respinge recursul declarat de Mihail Mogîldea ca fiind depus cu omiterea termenului de prescripție.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nadejda Toma

Maria Ghervas

Ala Cobăneanu